

I *Landstinget* undergik Lovforslaget en lang Række, delvis meget væsentlige Forandringer. — Det udtales i Udvalgets Betænkning bl. a., at Stempelskatten i det hele og store er en Skat, der rammer Formuen, og om den end ved Siden heraf ogsaa rammer Erhvervslivet, f. Eks. gennem Vekselstemplet, „hvor selv en ringe Forhøjelse paa Grund af den hyppige Anvendelse ofte vil mærkes føleligt, da det er nærmest den samme Kreds, der stadig rammes, saa er det dog i Virkeligheden kun i meget ringe Grad, den rammer Indehaverne af smaa Indtægter. Ikke destomindre er der i Regeringsforslaget i Modsætning til, hvad Tilfældet var i Kommissionsudkastet, foretaget yderligere Nedsættelse med Hensyn til disse smaa Indtægter. Et *Flertal* (Birch, Bramsen, Døcker, Hey, Oluf Jensen, Olufsen, Poul Rasmusen og Windfeld-Hansen) skal paa nærværende Tidspunkt ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse af, hvorvidt dette er *principielt* rigtigt, men blot i al Almindelighed hævde, at de efter den gældende Lovgivning eksisterende Stempelafgifter i ingen Henseende kunne siges at virke trykkende for Smaafolk, medens det paa den anden Side er af ikke ringe Betydning, at saa mange som muligt komme til at deltage i dem, og dette mener nævnte Flertal under den forhaandenværende finansielle Situation maa være afgørende, idet det anses for urigtigt at foretage Nedsættelser, ved hvilke der kan lides Skuffelser af samme Art som ved Omlægningen af de andre indirekte Skatter i 1908 . . . . Under Hensyn hertil mener fornævnte Flertal, at der for Tiden kun bør skrives til Nedsættelser, hvor saadanne ligefrem paakræves, fordi Skatten virker prohibitivt, eller hvor den, samtidig med i hvert Fald at virke generende, fiskalt set er betydningsløs, f. Eks. ved smaa Gældsbreve“. Ud fra disse Betragtninger har Flertallet stillet en Række Ændringsforslag (se ndfr.). Da der i Udvalget har hævet sig Røster for, at disse Ændringer, ligesom ogsaa en Række Forhøjelser, som man gaar med til, bør tages op til Forhandling, naar Statskassens Tilstand har bedret sig, har Udvalget stillet Ændringsforslag om en Revision af Loven, „en Revision, der er saa meget mere nødvendig, som den Tid, der har været levnet Landstinget til Behandling af denne Reform, ikke har været tilstrækkelig til, at man har kunnet foretage de Overvejelser og Undersøgelser særlig af de finansielle Virkninger, som en Opgivelse af bestaaende Indtægter altid maa kræve. Hertil kommer endmere, at en Del Forhøjelser eller Undladelser af Nedsættelser alene kunne begrundes ved Lovens øjeblikkelige fiskale Formaal. I saa Henseende kan blandt andet fremhæves den med 1 pCt. forhøjede Afgift ved Overdragelse af fast Ejendom, en Afgift, som almindelig antages at være for høj, men som rigtignok